

# Annandag påsk

Predikan i Osby kyrka, 9 april 07

”Möte med den uppståndne”

## Luk 24:36-49

Medan de ännu talade stod han plötsligt mitt ibland dem och hälsade dem: "Frid över er!" <sup>37</sup>De blev rädda, och i sin förskräckelse trodde de att det var en ande de såg. <sup>38</sup>Då sade han: "Varför blir ni skrämnda, varför fylls ni av tvivel? <sup>39</sup>Se på mina händer och mina fötter, det är jag och ingen annan. Känn på mig och se på mig, en ande har inte kött och ben, och det kan ni se att jag har." <sup>40</sup>Och han visade dem sina händer och fötter. <sup>41</sup>Då de av idel glädje och förvåning ännu inte kunde tro, frågade han dem: "Finns det något att äta här?" <sup>42</sup>De räckte honom en bit stekt fisk, <sup>43</sup>och de såg hur han tog den och åt.

<sup>44</sup>Han sade till dem: "Detta är vad jag sade till er när jag ännu var hos er, att allt måste uppfyllas som står skrivet om mig i Moses lag, hos profeterna och i psalmerna." <sup>45</sup>Sedan öppnade han deras sinnen så att de kunde förstå skrifterna. <sup>46</sup>Och han sade till dem: "Detta är alltså vad skriften säger: Messias skall lida och uppstå från de döda på tredje dagen, <sup>47</sup>och syndernas förlåtelse genom omvändelse skall förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. <sup>48</sup>Ni skall vittna om allt detta. <sup>49</sup>Och jag skall sända er vad min fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden."

”Det är för bra för att vara sant!” Det var lärjungarnas omedelbara reaktion. Och nog kan man förstå dem. Har man en gång blivit grymt sviken så aktar man sig noga för att börja hoppas igen. Därför var lärjungarna mycket svårövertygade.

Det är nu sent på kvällen den första påskdagen och de har fått höra det ena ryktet efter det andra att det är något som har hänt. Kvinnor har kommit springande och berättat att graven var tom och att de sett änglar som påstått att Jesus var levande. Ja, Maria från Magdala hade själv sett honom, så även Petrus. Och alldeles nyss så var det två lärjungar från Emmaus som stormat in och berättat sin historia. Vi kan förstå hur förvirringen stiger i lärjungaskaran.

Då medan de ännu talade så står han plötsligt mitt ibland dem. ”Frid över er” hälsade han. Ändå blev de rädda, de hade svårt att förstå det som de såg. Jesus är densamme men ändå inte, det är slående att de har såpass svårt att känna igen honom.

Den första som såg honom: Maria från Magdala kände inte igen honom förrän han talade till henne. Emmauslärjungarna kände inte igen honom

förrän han bröt brödet. Och nu ryggar lärjungarna tillbaka i förskräckelse över att det är en ande som de ser.

Just den här texten är den starkaste texten i nya testamentet som talar för Jesu kroppsliga uppståndelse. Det är som om evangelisten velat förekomma alla spekulationer om att Jesu uppståndelse skulle vara av andlig art. Att han bara visade sig i sin ande men inte i sin kropp. För även om Jesus framträdde plötsligt, utan förvarning, att han tycks kunna gå genom stängda dörrar, så är det ändå med sin kropp han är där.

Lärjungarna tvivlar men Jesus undanröjer alla tvivel. "kom fram och känn på mig, säger han, en ande har inte kött och ben, det kan ni se att jag har."

Sen började han undervisa dem. Han öppnade deras sinnen så att de kunde förstå skrifterna. Han sa säkert inget nytt. Säkert hade han sagt allt detta till dem både en och två gånger under deras tid tillsammans. Men nu så ser de allt i ett nytt ljus. Uppståndelsen är den stora aha-upplevelsen för lärjungarna: plötsligt faller alla bitarna på plats. Plötsligt så förstår de allt som Jesus sagt och gjort tidigare, allt får sin förklaring. Nu förstår de uppdragets verkliga art: syndernas förlåtelse ska förkunnas för alla folk med början i Jerusalem.

De som hade trott att Jerusalem var målet. De som hade trott att när Jesus red in på påsksöndagen att de nu närmade sig slutet på uppdraget; att få Jesus som kung i Jerusalem. Men det som de trodde var målet var alltså bara början, bara själva embryot.

Det som de hade dragits in i var så oerhört mycket större än de kunnat föreställa sig. De hade dragits in i en rörelse som skulle omfatta alla folk. En rörelse som skulle överskrida alla gränser och spränga alla barriärer. Från och med nu så gäller inte den gamla karta.

Idag 2000 år senare så finns det över 2 mdr kristna över hela vårt jordklot. Och allt började alltså med denna skara som sitter och hukar i den övre salen. Ett större under än detta är svårt att finna. Av de själva hade de aldrig kunnat åstadkomma detta. Kristendomens spridning och Kyrkan idag hade helt enkelt inte varit möjlig utan Anden, kraften från höjden. Det är därför som Jesus ber dem vänta i staden tills de blivit utrustade med kraften från höjden. Hade de rusat iväg på eget bevåg så hade det blivit pannkaka av alltihop.

Men hur var det som Jesus slutligt övertygade dem, hur fick han dem över från tvivlets område till trons? För det räckte ju inte att han lät dem känna vid honom. Annars är det ofta det som man hör: "Hade jag bara haft Jesus här, i konkret synlig gestalt så hade jag nog kunnat tro. Lärjungarna hade det mycket lättare". Men de tvivlade fortfarande, de hade svårt att fatta det som de ser. "Av idel glädje och förvåning kunde de ännu inte tro." Det är helt enkelt för bra för att vara sant!

Lärjungarna var verkligen inte lätta att övertyga. Men det som fick dem att ta steget och börja tro, det var när Jesus bjöd in dem till måltid. "Finns det något att äta, frågade han." Precis som det var för

Emmauslärjungarna; när Jesus bröt brödet, det var i det ögonblicket som de upptäckte vem han var. Och nu när Jesus äter med lärjungarna skingras alla tvivel. De kanske ännu inte förstår vad som hänt och vad det betyder, men det gör inget. Det är inte förståndet som det hänger på utan tron.

Men Jesus bjuder oss fortfarande till måltid. Det har han inte slutat med även om han inte finns här i fysisk gestalt. Att delta i måltiden som kan skingra alla tvivel är inte inget som är förbehållet de första lärjungarna. När vi delar brödet och vinet, när vi håller måltid tillsammans så är detta något som kan hjälpa oss att tro. Det hjälper oss kanske inte att förstå men det är inte det som är poängen.

En Gud som utger sig själv så totalt, som dör på korset för vår skull, som blir bröd och vin, mat och dryck för att vi ska kunna leva. Något sådant kan man inte förstå, bara tro och ta emot.